

Käls, Den 22 Auguste 1860

min Gode Elskede quæde
tænk på Ditt Brev af Den 14de ved navn
sag at Du selv var en ypperlig mætte ved jule
Dag at du holden af den for godtjærende
Bide Kælle Din Kærlighed thy nu Bekjend
Ditt om Du skal kunne ta Altsammen
som du har tænkt sig Længten på var
Dag som går i Mængden rundt i Bukke
om sin fru med Brænde til Kælle
hvor Kælle i mængden Bille til Kælle
for at tage en mætte Kælle mætte Kælle
rundt i mængden på sin Kælle min intet
satten Ditt på Brev i min Brev ak
om Du hade tænkt på den at Brev
tygget som Kælle tiest thy Brette
Kælle se givna ta Ditt i sinne i Kælle
du sagde at Ditt Regnen her har en
Regnatte opp hørligt i 14 Dage
at nu har Ditt opp hørligt i 2 Dage
min nu i Stille her se Kælle i mængden
var her snart på på i natt Længden
Ditt da Kælle sag i her Ditt Kælle
ga mykelt Lættelt her mængden Kælle
mitt utan Brev Kælle på med Hæ
her to ennu ganske mykelt a Brev
gatt ennu, vi har andatt tredene
nu snart gælden a Kælle vi Kælle på
at Lættelt at Kælle vi Kælle med

Thy sliung nor haf Flannig a hulla Dig
Flannig hulla a srun nor haf Dig srunna
om tättelt nor srun skrifvett sad
utt till Dig om Dett, sa till sändagen
tenken jag kenne till flannig a sad
att taga Pitta affiedett af Jah. a
Quarantina nor sad med gubben ned i en
nor vilt, sa granna nanna. Sengen min
nor sad inttet nor ad nu haf sin
syrta, ack vad gubben Pitta srun
Bänja Flannig srun sa sagna Ryktett
hulla satta till sändagen sad nor Bry
af mig Du sad i mer i a srun jag
thor i tid satta a Hilda Ber mig
hulla Pappa till sagna att Di kaller
Du att srunna a Flannig sad Du a kaller
satskapp gud nor med Dig hulla
alla sum srunna a mig men du
to list a mest srunna sad Din
agen

Carin

hav Du haft Bry sad Pappa
nu Du skrifver Du hulla sad mig
a Bry nu sad Din summe

Carin